

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200202
Dátum vydania rozhodnutia: 14.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa: P. N. D., bytom E. X, XXX XX E., zastúpeného Mgr. Marekom Tauberom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2016/001889/LUM z 12. januára 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 4S/10/2016-40 zo dňa 6. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OU-PO-OOP1-2016/001889/LUM z 12. januára 2016, nakoľko bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, pričom účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok, odbor všeobecnej vnútornej správy č. Pr-515/2015/H1, 15/2015/008030 z 23. septembra 2015, ktorým bolo zastavené konanie v priestupkovej veci obv. S. O., kde žalobca vystupoval v postavení poškodeného. Po podaní odvolania poškodeným, toto žalovaný preskúmal a oznámil poškodenému oznámením č. OU-PO-OOP1-2016/001889/LUM z 12. januára 2016, že po oboznámení sa s podaním poškodeného a s príslušným spisovým materiálom zistil, že podanie poškodeného - odvolanie bolo podané nad rámec zákona. Žalovaný pritom dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu, či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

3. Krajský súd z obsahu administratívneho aj súdneho spisu zistil, že žalobca bol v konaní o prejednanie priestupku poškodeným a ako taký podľa § 81 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) sa môže odvolať len vo veci náhrady škody.

4. Podľa krajského súdu, keďže žalobca nebol oprávnený podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zastavení konania, nie je oprávneným ani na podanie žaloby vo veci preskúmania tohto rozhodnutia, čo sa týka zastavenia konania. Zároveň krajský súd konštatoval, že žalobca bol správne poučený správnymi orgánmi, že vo vzťahu k náhrade škody sa môže svojho práva domáhať v občianskoprávnom konaní, preto podanú žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol.

5. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a z dôvodu, že krajský súd nesprávnym úradným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP).

7. K sťažnostnému bodu v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f) SSP sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že vo veci samej krajský súd vytýčil pojednávanie na deň 6. októbra 2016, kde boli predvolaní účastníci konania. Krajský súd však nevypočul žalobcu, čím došlo podľa žalobcu k porušeniu žalobcovho práva na spravodlivý proces, ako aj k porušeniu čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

8. Ďalej uviedol, že podanie, ktoré označil ako odvolanie podal, pretože mal za to, že prvostupňový správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe takto zisteného skutkového stavu veci túto nesprávne právne posúdil. Podľa názoru sťažovateľa mal žalovaný posúdiť toto podanie podľa obsahu, z ktorého vyplynula potreba obnovy priestupkového konania, resp. preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

9. Dôvodil, že žalovaný v skutočnosti aj potvrdil, že podanie z 26. októbra 2015 posudzoval podľa obsahu a vydal rozhodnutie, ktorého preskúmania sa žalobca domáhal, pretože podľa žalobcu tu boli dôvody na obnovu konania podľa ust. § 62 ods. 1 písm. a), c) a e) Správneho poriadku, a teda považoval rozhodnutie žalovaného za nesprávne.

10. Záverom uviedol, že krajský súd mal vo veci riadne konať a zaoberať sa žalobnými námietkami žalobcu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v písomnom vyjadrení z 30. januára 2017, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol, pretože je nedôvodná a aby ju alternatívne odmietol v zmysle ust. § 459 písm. b) SSP ako neprípustnú, pretože bola podaná neoprávnenou osobou.

12. Žalovaný ďalej zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí, vo vyjadrení sa k žalobe žalobcu a na dôvodoch uvádzaných v priebehu pojednávania pred krajským súdom. Skonštatoval, že správny orgán musí mať nespochybniteľný dôkaz o tom, že skutok spáchal konkrétny obvinený a nemôže svoje rozhodnutie zdôvodňovať len domnienkami, ktoré sú však

nepostačujúce na usvedčenie obvineného.

13. Podľa jeho názoru prvostupňový správny orgán posúdil vec po právnej aj skutkovej stránke správne a vydal rozhodnutie v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku a zákona o priestupkoch, keď konanie vo veci priestupku proti majetku podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavil z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané, a to s odkazom na zásadu „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného.

14. Ďalej uviedol, že vzťah medzi obvineným a poškodeným je súkromnoprávny, keďže jeho predmetom je výlučne majetkoprávny nárok, o ktorom môže byť rozhodnuté len v prípade, ak je v priestupkovom konaní vyslovené, že obvinený skutok spáchal. Posudzovanie viny a následného trestu však je zo zákona zverené príslušným orgánom štátnej správy a preto nie je ovplyvniteľné účastníkom konania.

15. Záverom uviedol, že nemožno tvrdiť, že by žalobca bol dotknutý na svojich právach, ak príslušný správny orgán nevyslovil vinu obvineného z priestupku, ale dospel k záveru, že priestupkové konanie zastavuje. Rozhodnutím žalovaného o zastavení konania totiž žalobca podľa jeho názoru nebol ukrátený na svojom práve domáhať sa cestou občianskoprávnej žaloby náhrady škody.

16. Dospel k záveru, že keďže žalobca nebol oprávnený podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania, nebol oprávneným ani na podanie žaloby vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného.

IV.

Právna úprava, právne názory kasačného súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť z nasledovných dôvodov:

18. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že sťažovateľ sa žalobou doručou na krajský súd dňa 17. marca 2016 domáhal preskúmania zákonnosti oznámenia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2016/001889/LUM z 12. januára 2016 o nezistení skutočností, ktoré by odôvodňovali zmenu, či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, resp. o nezistení dôvodov na obnovu konania.

19. Predmetom oznámenia bolo rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok, odbor všeobecnej vnútornej správy č. Pr-515/2015/HI, 15/2015/008030 z 23. septembra 2015, ktorým správny orgán zastavil konanie v priestupkovej veci obv. S. O., ktorý sa mal dopustiť priestupku proti majetku podľa ust. § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, pričom mal spôsobiť škodu žalobcovi vo výške 20,- eur. Poškodený žalobca bol odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na súd, alebo na iný príslušný orgán. Priestupkové konanie bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

20. V poučení rozhodnutia bolo uvedené, že proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný úrad Kežmarok, odbor opravných prostriedkov, prostredníctvom konajúceho odboru s tým, že poškodený sa môže odvolať proti rozhodnutiu o priestupku len vo veci náhrady škody.

21. V predmetnej veci ostala spornou otázka, či žalobca je osobou oprávnenou, teda aktívne legitimovanou, na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného, ako aj rozhodnutia

prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania proti obvinenému z priestupku.

22. Podľa § 72 zákona o priestupkoch, v konaní o priestupku sú účastníkmi konania a) obvinený z priestupku, b) poškodený, ak ide o prejednávanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom, c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci, d) navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1.

23. Podľa § 81 zákona o priestupkoch, proti rozhodnutiu o priestupku môže sa odvolať v plnom rozsahu len obvinený z priestupku, a ak ide o mladistvého, v jeho prospech aj jeho zákonný zástupca a orgán starostlivosti o dieťa (ods. 1).

24. Poškodený sa môže odvolať len vo veci náhrady škody (ods. 2).

25. Podľa § 83 zákona o priestupkoch, návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní (ods. 2).

26. Na podanie návrhu podľa odseku 2 sú oprávnení účastníci konania (§ 72) v rozsahu, v akom sú oprávnení podať odvolanie (§ 81) (ods. 3).

27. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje rozhodnutie vydané v obdobnej veci pod sp. zn. 1Sžo/233/2009 z 22. februára 2011, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 27/2012, z ktorého prevzatú časť odôvodnenia cituje:

31. „Súdna ochrana fyzickým a právnickým osobám aj v rámci správneho súdnictva môže byť poskytnutá len spôsobom a za podmienok stanovených zákonom. V predmetnej veci sú tieto podmienky definované zákonom tak, že preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní sa môže domáhať účastník tohto konania len v rozsahu, v akom mu patrí právo podať odvolanie a teda žalobca, ktorý vystupuje ako poškodený, by sa mohol domáhať súdnej ochrany len v časti správneho rozhodnutia týkajúcej sa náhrady škody.

32. Treba uviesť, že vzťah medzi obvineným a poškodeným je súkromnoprávny, keďže jeho predmetom je výlučne majetkovoprávny nárok, o ktorom môže byť rozhodnuté len v prípade, ak je v priestupkovom konaní vyslovené, že obvinený skutok spáchal. Posudzovanie viny a následného trestu však je zo zákona zverené príslušným orgánom štátnej správy a preto nie je ovplyvniteľné účastníkom konania.

33. Nemožno ani skonštatovať, že žalobca by bol dotknutý na svojich právach, ak príslušný správny orgán nevyslovil vinu obvineného z priestupku, ale dospel k záveru, že priestupkové konanie zastavuje. Rozhodnutím žalovaného o zastavení konania totiž žalobca nebol ukrátený na svojom práve domáhať sa cestou občianskoprávnej žaloby náhrady škody, pretože ak sa priestupkové konanie neskončilo vydaním rozhodnutia o tom, že bol spáchaný priestupok a kto bol jeho páchatelom, súd by v občianskom

súdnom konaní s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 OSP (výklad opakom) takýmto výsledkom priestupkového konania nebol viazaný.

34. Podľa názoru odvolacieho súdu poškodený v priestupkovom konaní, ktorý by si náhradu priestupkom spôsobenej škody uplatnil, by sa mohol domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní podľa ustanovení piatej časti OSP len v tej časti, ktorá by sa týkala náhrady škody. Predmetom súdneho prieskumu na návrh žalobcu preto nemohlo byť rozhodnutie žalovaného o zastavení priestupkového konania z dôvodu, že obvinenému nebolo preukázané spáchanie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu."

35. S vyššie uvedeným záverom sa stotožňuje kasačný súd aj v prejednávanej veci.

36. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti ďalej namietal, že nesprávnym procesným postupom, keď krajský súd síce nariadil pojednávanie, avšak nevypočul žalobcu, čím mu ako účastníkovi konania bolo znemožnené, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

37. Kasačný súd predmetnú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko krajský súd na pojednávaní za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu riešil aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby, k čomu sa vyjadril jeho právny zástupca, nakoľko išlo o otázku právneho charakteru. Následne krajský súd rozhodol o odmietnutí žaloby z procesného dôvodu, preto tvrdenie žalobcu, že postupom krajského súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces považuje kasačný súd za irelevantné.

38. Pre úplnosť vzhľadom na argumentáciu žalovaného dáva kasačný súd žalovanému do pozornosti, že kasačnú sťažnosť voči uzneseniu krajského súdu č. k. 4S/10/2016-40 zo 6. októbra 2016 bol oprávnený podať i žalobca, pretože argumentoval, že krajský súd nesprávne právne posúdil predmetnú vec v rámci svojej rozhodovacej činnosti, a preto kasačný súd nemohol odmietnuť jeho kasačnú sťažnosť pre podanie neoprávnenou osobou.

39. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov sa kasačný súd stotožnil s právnym záverom krajského súdu, ktorý žalobu žalobcu podľa ust. § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.